

- b. Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde.
- c. Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at disse Forslag til Rigsdagsbeslutninger underkastes to Behandlinger, hvorved, hvad Fristerne angaar, Reglerne i Forretningsordenens § 23 iagttages, medens Forslagene i øvrigt behandles efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Forslaget som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Næringslov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2481; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 16).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johannes Jensen: Da det foreliggende Lovforslag, der er Resultatet af en Kommissions Arbejde, to Gange har været til Behandling i dette høje Ting, skal jeg ikke komme ind paa en Omtale af dets mange og vigtige Paragraffer. Jeg vil dog gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger om de Ændringer, som den højtærede Minister har foretaget i det i Fjor fremsatte Lovforslag.

Den vigtigste forekommer mig at være den, at man, som Betingelse for at antage Mestertitelen, kan nøjes med paa reglementeret Vis at have staaet i Lære. Efter Forslaget i Fjor, som ogsaa efter Kommissionens Forslag, skulde den paagældende have aflagt en Prøve i Faget. Den højtærede Minister udtalte, at han i og for sig ikke var Modstander af Prøver, enten de nu kaldtes Svendprøver eller Mesterprøver — her i dette Lovforslag er der jo Tale om Svendprøver til Erhvervelse af Mestertitelen —, men han ansaa det for tilstrækkeligt, at den paagældende havde udstaaet Læretiden paa reglementeret Vis. Jeg er ikke vis paa, at denne Ændring vil vinde

Bifald i Haandværkerkredse. Naar Haandværkerstanden i Kommissionen og paa sine Møder, navnlig det i Esbjerg, har erklæret sig tilfreds med Næringslovforslaget, som det forelaa i Fjor, gaar jeg ud fra, at Forudsætningen var; at man skulde holde paa den af Kommissionen foreslaaede Betingelse for at kunne bære Mestertitelen. Haandværkerstanden har principielt ønsket, at man skulde indføre den norske Haandværkerlovgivning i dansk Lovgivning, men dette principielle Ønske har man ikke kunnet opnaa at faa gennemført, og man har derfor nøjedes med det af Kommissionen foreslaaede. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Grundlaget for Tilfredsheden indenfor Haandværkerstanden netop er, at man har holdt paa den af Kommissionen foreslaaede Betingelse.

Med Hensyn til en anden Ændring, som er foretaget, vedrørende de kongelige Vejere og Maalere, vil jeg gerne have Lov til at sige, at dette Spørgsmaal var Genstand for Overvejelser indenfor Udvalget i Fjor paa Foranledning af en Henvendelse, der fandt Sted fra de kongelige Vejere og Maa-leres Side. Jeg vil være tilbøjelig til at mene, at den af den højtærede Minister foreslaaede Ordning, hvorved det bliver Indenrigsministeren, der bestemmer, hvor mange der skal være, i og for sig er bedre end den af Kommissionen foreslaaede, hvorved man indførte, i alt Fald for Provinsen, fri Næring paa dette Omraade. Jeg udtaler dette med et vist Forbehold, idet jeg ikke kender Stillingen indenfor dette høje Ting angaaende Spørgsmaalet.

Det er egentlig de to vigtigste Ændringer, som den højtærede Minister har foreslaaet. I øvrigt vil jeg gerne paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig og saa vidt muligt hurtig Behandling af det foreliggende Lovforslag, idet jeg dog skal minde om, at Sagen har været drøftet i mere end en Menneskealder. Der har siddet en Kommission, som brugte 5 Aar, og der hengik et, Aar, inden Lovforslaget blev fremsat. Der er jo ogsaa Tale om store og vigtige Interesser for vort Næringsliv, og det er derfor naturligt, at Sagen er Genstand for alvorlige Overvejelser, som naturligvis maa have deres Tid.

Henrik Nielsen: Da dette Lovforslag i Forfjor blev fremsat første Gang, udtalte jeg Haabet om, at det i Løbet af den Samling, der forestod, skulde kunne blive gennemført. Jeg mente at have god Grund til at udtale denne Opfattelse. For det første havde Lovforslaget været Genstand for en grundig Behandling i Kommissionen, hvor